

град Перник, 20 август 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на тридесети юли през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Цветков, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №446 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от РАЙОННА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА (РЗОК) - Перник против решение №122 от 07.05.2014 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №136 по описа на съда за 2014 г.

С атакувания съдебен акт на основание чл. 28 от ЗАНН е отменено наказателно постановление (НП) №3 от 24.02.2014 г. на директора на РЗОК - Перник, издадено срещу „*****“ ЕООД, в качество изпълнител на първична извънболнична медицинска помощ (ИПИМП), ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Радомир*****, за две нарушения по чл. 55, ал. 2, т. 3 във вр. с т. 2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) във вр. с чл. 47, ал. 1 от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2012 г. (НРД за МД 2012 г.) във връзка с Приложение №3 към НРД за МД 2012 г. „Указания за работа с рецептурна книжка на хронично болния, т. 9, за които на основание чл. 105г, ал. 1 от ЗЗО са наложени съответно две административни наказания „имуществена санкция“, всяко в размер на по 50 (петдесет) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Възразява срещу изводите на районния съд за наличие на предпоставки за преквалифициране на нарушенията като маловажно като заявява, че извършеното от наказаното лице съставомерно деяние е формално и като такова не подлежи на преценка за наличие или не на вредоносни последици от реализирането му, съответно не може на това основание да бъде квалифицирано като маловажно. По същество заявява, че безспорно и подкрепено от доказателствата в производството е, че нарушенията са извършени и от посоченото за нарушител лице. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от ю.к. Петкова. Поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – „*****“ ЕООД, гр. Радомир пред съда се представлява надлежно от адв. М.. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение правилност и законосъобразност на изводите на първата съдебна инстанция и предлага обжалваният съдебен акт да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и доводите на страните и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Радомир е приел за установено от фактическа страна, че на 19.12.2013 г. лекари-контрольори от РЗОК – Перник извършили проверка на медицинската документация, водена от „*****“ ЕООД, гр. Радомир, в качеството му на ИПИМП. Установено било, че на 12.06.2013 г. и на 12.07.2013 г. в амбулаторията на лечебното заведение ИПИМП е предписал на задължително здравноосигурено лице (ЗЗОЛ) Г. Е., с диагноза с код по МКБ Н40.1 (първична глаукома с отворен ъгъл), лекарствен продукт за период на лечение 30 дни, за която диагноза рецептурната книжка на ЗЗОЛ не е заверена за съответната година. За така установените две нарушения, на 19.12.2013 г. със съставяне на акт, срещу „*****“ ЕООД, гр. Радомир е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление и налагане на две административни наказания.

При така установеното по фактите и на база доказателствата Районен съд – Радомир е приел за безспорно от правна страна, че именно „*****“ ЕООД, гр. Радомир, в качеството му на ИПИМП е извършило вменените с акта и приетите за безспорно извършени с НП две административни нарушения на посочените законови разпоредби. Извършил преценка обаче за законосъобразност на реализираната административнонаказателна отговорност районният съдия е постановил, че НП не е следвало да бъде издавано, тъй като с оглед обстоятелствата по случая, деянието реализира маловажност в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. На основание последните си изводи районният съдия е отменил наказателното постановление.

Решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Касационният съд споделя изводите на първата съдебна инстанция относно безспорност на факта на нарушенията и самоличността на техния извършител, но не приема изводите на районния съдия за маловажност на деянията. Процесните две деяния не реализират хипотезата на чл. 28 от ЗАНН във вр. с чл. 93, т.9 от Наказателния кодекс (НК) във вр. с чл. 11 от ЗАНН. Съгласно легалното определение на разпоредбата на чл. 93, т.9 от НК маловажен случай е този, при който извършеното, в случая административно нарушение, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Следователно административното нарушение е маловажно само в случай на проява на посочените признаци – липса или наличие на незначителни последици или наличие на други смекчаващи отговорността обстоятелства, които правят деянието такова, с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от същия вид. С кодифицирането в ЗЗО като формално нарушение, наказуемо по административен ред, на несъобразяването на ИПИМП/общопрактикуващия лекар (ОПЛ) с изискванията за предписване на лекарствени продукти за домашно лечение, определени с НРД за МД, в случая за 2012 г. и в съответното приложение №3 към него, законодателят е определил деянието като такова с определена степен на обществена опасност, отразила се във факта на предвижданото, определено по вид и размер административно наказание. В настоящия случай ОПЛ/ИПИМП е наказан за това, че не е съобразил поведението си с указанията за работа с рецептурна книжка на хронично болния, в частност – изрично вмененото му задължение – да предписва на рецептурна бланка лекарствени продукти... само за диагнози (МКБ-код), за които рецептурната книжка на хронично болния е заверена в РЗОК (дата и печат) и МКБ кодът не е прекратен. Това деяние на наказаното лице е противоправно, тъй като законът изисква от ИПИМП/ОПЛ точно определено поведение, извършване на дължимо действие и по регламентирания от закона начин. Тази противоправност на поведението на наказаното лице се явява обществено опасна последица сама по себе си, без да е необходима проява на допълнителни такива. По делото не се спори, че лицето Г. Е. притежава рецептурна книжка, заверена в РЗОК за заболяване първична глаукома с затворен ъгъл с МКБ код Н40.2. По делото е безспорно и че ИПИМП/ОПЛ, съответно за в месеците 06 и 07, 2013 г. е предписал на Г. Е. две рецептурни бланки за заболяване с МКБ код Н40.1 – първична глаукома със отворен ъгъл (към амбулаторни листове съответно с №№2804/12.06.2013 г. и 3303/12.07.2013 г. с вписана в последните основна диагноза първична глаукома със затворен ъгъл и МКБ код Н40.2). С това си поведение ИПИМП/ОПЛ е нарушил изискванията за предписване на лекарствени продукти за домашно лечение, определени в НРД за МД 2012 г., респективно приложение №3 към същия. На следващо място по делото не се съдържат данни да са се проявили изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, които да са основание за освобождаване от налагане на административно наказание и за обосноваване приложението на чл. 28 от ЗАНН. Наложеният в размер на законово предвидения минимум административни наказания са съобразени със смекчаващите отговорността обстоятелства, състоящи се в липса на извършени други такива административни нарушения от

посоченото за нарушител лице, както и с факта на идентичност на лекарствения продукт, предписван за двата вида споменати по-горе заболявания на ЗЗОЛ. Да се приеме настоящият случай за маловажен би означавало във всеки случай на нарушение от процесния вид и при посочените обстоятелства да се приема за маловажно подобно деяние, с което на свой ред да се дерогира нормативно закрепеното предвиждане за санкция при несъобразено поведение на адресатите на посочените за нарушени законови разпоредби.

Предвид горните изводи касационният съд намира, че Районен съд – Радомир, като отменил процесното НП на посоченото основание, е приложил неправилно материалния закон и така е постановил решение, което следва да бъде отменено. Делото е изяснено от фактическа страна, а районният съд е направил своите правни изводи за безспорност по отношение извършване на деянието и самоличността на нарушителя, които изцяло се споделят от настоящия съдебен състав. Поради това и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, касационният съд ще се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното наказателно постановление, издадено в производство без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на материалния закон, с наказание определено съобразно правилата на чл. 27 от ЗАНН и служещо на целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ решение №122 от 07.05.2014 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №136 по описа на съда за 2014 г. КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №3 от 24.02.2014 г. на директора на РЗОК – Перник, издадено срещу „*****“ ЕООД, в качество изпълнител на първична извънболнична медицинска помощ, ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. Радомир, ул. ***** № **, представлявано от Д. Г. Д., за две нарушения по чл. 55, ал. 2, т. 3 във вр. с т. 2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) във вр. с чл. 47, ал. 1 от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2012 г. (НРД за МД 2012 г.) във връзка с Приложение №3 към НРД за МД 2012 г. „Указания за работа с рецептурна книжка на хронично болния, т. 9, за които на основание чл. 105г, ал. 1 от ЗЗО са наложени съответно две административни наказания „имуществена санкция“, всяко в размер на по 50 (петдесет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /П/

2. /П/